

(Damejeanne geeft Marta een stokje en zet dan het doosje tegen de borst van Elisabeth.)

ELISABETH : Aaaaaaaauw !!! Jezus, wat verschrikkelijk.

DAMEJEANNE : Caesar ! Bravo, hij heeft direkt gestoken. Goed gedaan !

MARTA : Laat mij blazen.

ELISABETH : Oh, wat een pijn !

DAMEJEANNE : Op uw tanden bijten, majesteit. Ik strooi er wat kamfer op.

ELISABETH : Genoeg, stop ermee. Trek die angel eruit.

DAMEJEANNE : Nee, nog een beetje, nog een moment, hoogheid. Kijk, kijk, het begint al te zwellen.

MARTA : Nog even de tanden op mekaar. Denk eens hoe mooi je daarna zal zijn. Wat gebeurt er eigenlijk met die wesp in dat doosje ?

DAMEJEANNE : Die is nu zijn angel kwijt en dan gaat hij dood. Moment dat ik een ander doozeke prepareer, met een nieuwe weps.

ELISABETH : Wacht, laat mij dan toch even op adem komen ...

DAMEJEANNE : Nee, de borsten moeten tegelijk hun volume pakken, om ze te kunnen afstellen. Ge wilt toch niet langs de ene kant een molshoop en langs de andere kant een muggebeet ?

ELISABETH : Ik ben mijn verstand aan het verliezen. Oh Robert, mijn lieve Robert. Kijk eens wat voor folteringen ik doorsta, allemaal voor jou.

DAMEJEANNE : Hier zijn we met numero twee ! *(Zij toont een tweede doosje.)*

MARTA : Moet ik rook maken ?

DAMEJEANNE : Ja, draai er maar mee rond, steekt hij al majesteit ?

ELISABETH : Nee, ik voel niets.

DAMEJEANNE : Pas op, ik hef het doosje wat op dat er wat smoor ingaat. Voilà, voilà, ziet eens hoe kwaad hij wordt, zzzzzz. Past op, nu gaat hij steken, allez, steken !

ELISABETH : Maar ik voel niets !

DAMEJEANNE : Gij stom beest, een weps die niet wil steken ! Ik wring uwe stamper uit !

ELISABETH : En nu, wat gebeurt er nu ? Ik blijf hier toch niet zitten met aan de ene kant een watermeloen en aan de andere kant een platte vijg.

DAMEJEANNE : Nee, geen paniek. De lafaard zal gewroken worden. Hier !

ELISABETH : Wat is dat ?

DAMEJEANNE : Een echte Ierse peerdeweps, een rasbeest !

ELISABETH : Ben je gek ! Doe jij mee met die samenzwering misschien ? Wil je mij vermoorden met zo'n Ierse wesp !

DAMEJEANNE : Geen schrik krijgen edele majesteit.

(In de verwarring die erop volgt legt Marta het smeulend houtspaandertje op de stoel, Elisabeth gaat erop zitten en wordt verbrand aan het zitvlak.)

ELISABETH : Ahiaaihuaai !

MARTA : Wat is dat ?

ELISABETH : Brand !

MARTA : Vergeef mij lieve schat, het is mijn fout. Ik heb het reukstokje daar gelegd, je bent verbrand.

ELISABETH : Dat ontbrak er nog aan, mijn achterwerk verbrand. Aaaaauw ! Vluc, haal die angel uit mijn borst, ik hou het niet meer uit.

DAMEJEANNE : Komt in orde, ik haal hem eruit met de tang hier.

ELISABETH : Een tang ? Maar wat ben jij eigenlijk allemaal van plan ?

(De verwarring duurt voort. Elisabeth valt op de andere stoel neer en slaakt een kreet.) Aaaaauw !

MARTA : Wat is er nu weer ?

ELISABETH : Ben ik weer op dat brandhout gaan zitten ?

DAMEJEANNE : Nee, deze keer op het doosje met die lafaard van een weps. Eerst wou ze niet in uw boezem bijten en nu heeft ze in uw bil gebeten, majesteit. Vuile katholieke van de Ierse republiek !

ELISABETH : God beware mij ! Wat een ramp. Zie mij hier staan. Een bil als een meloen en een borst als een pompoen, de andere borst als een vijg en de andere bil verbrand. Beziet de koningin, een monster buiten categorie en op de koop toe ... weer pipi !